

Voi cânta doar despre Iisus

Istorisiri despre compunerea imnurilor sacre
Volumul 2

BEBE & BIANCA CIAUȘU

Casa Cărții, Oradea
2014

Copyright text și partituri © 2014 Bebe și Bianca Ciaușu

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Voi cânta doar despre Isus: istorisiri despre compunerea imnurilor sacre Volumul 2

de Bebe și Bianca Ciaușu

Copyright © 2014 Casa Cărții

OP 2, CP 30,

410670 Oradea

Tel./Fax: 0259-469 057; 0359-800 761; 0728-874 975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României Ciaușu, Bebe

Voi cânta doar despre Isus : istorisiri despre compunerea imnurilor sacre / Bebe Ciaușu, Bianca Ciaușu. - Oradea : Casa Cărții, 2011
--

Vol. 1 - ISBN 978-606-92839-3-6
--

Vol. 2 - 2014. - ISBN 978-606-732-005-3
--

I. Ciaușu, Bianca

783

Editarea literară și tehnoredactarea: Timeia Viman

Coperta: Marius Bonce

Introducere

Trăim într-o lume în care se gândește cu inima și se simte cu urechile, după cum spunea înțeleptul Solomon: „Ochiul nu se mai satură privind și urechea nu obosește auzind” (Eclesiastul 1:8b). Așa se face că, în ultimul deceniu, imnurile sacre, bogate în conținut doctrinar, ce se cântau în bisericile evanghelice, au început să fie considerate vechi, demodate și irelevante. Pe nesimțite, au fost înlocuite cu o seamă de cântece puerile și insipide, ba chiar nebiblice, din dorința unor pastori și lideri responsabili cu muzica de a face bisericile relevante pentru cultura contemporană.

Următorul pas, oarecum previzibil, a fost făcut atunci când cântarea comună a fost înlocuită cu prestațiile „grupurilor de laudă și închinare”, formate din tineri care adesea repetă niște cuvinte de zeci de ori. Rezultatul a fost uneori dezastruos, iar așteptările multora au fost înșelate. Bisericile nu s-au umplut de oameni când granițele dintre sacru și profan au fost șterse, ci, din contră, efectul a fost invers, pentru că oamenii nemântuiți și înrobiți de patimi n-au vrut să găsească mai multă „lume” în Biserică, ci mai multă sfințenie. De-a lungul timpului, oamenii au fost zdrobiți de mărturia Evangheliei nu când Biserica a devenit „ca lumea”, ci atunci când diferența morală dintre cei mântuiți și cei nemântuiți a fost atât de mare, încât au spus: „Vrem și noi o viață schimbată de puterea eliberatoare a Evangheliei!”

Imnografia creștină s-a clădit, odată cu trecerea veacurilor, pe câteva considerente clare și specifice. Augustin de Hipona a afirmat că un imn trebuie să dețină trei caracteristici: (a) să fie o cântare (adică să fie cântată), (b) să fie o cântare de laudă și (c) să fie o cântare de laudă adresată lui Dumnezeu. Considerăm însă că principiile enunțate de el nu sunt cele mai relevante pentru ceea ce înseamnă un imn creștin, ci ar trebui să luăm în considerare ceea ce are de spus apostolul Pavel în această privință: „Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră” (Coloseni 3:16b). Cu alte cuvinte:

1. Cântarea sacră trebuie să fie adresată în mod direct lui Dumnezeu: „cântând lui Dumnezeu”. Versurile imnului nu ar trebui să lase loc la interpretări, cum că ar putea fi cântată și lui Dumnezeu, și prietenului sau iubitei. De exemplu: „Te doresc... ești al meu, eu sunt al Tău... Ce bine-i lângă Tine... Vreau să fii cu mine” etc. Într-unul dintre cele mai apreciate imnuri compuse de Nicolae Moldoveanu, găsim un exemplu cât se poate de relevant în acest sens: *Ție-Ți cânt, Dumnezeul meu, Ție-Ți cânt, Dumnezeul meu / Nu că eu aș ști să cânt sau că am vreo vrednicie, / Dar iubirea-mi dă avânt să Îți cânt mărire Ție! / Dar iubirea-mi dă avânt, / Dar iubirea-mi dă avânt să Îți cânt mărire Ție!*

2. Cântarea sacră trebuie să exprime sentimentele de mulțumire pentru lucrarea harului divin din viața noastră: „... cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.” Un exemplu frumos este cel al pastorului german Johan Mentzer (1658–1734), care spune în cel mai cunoscut imn al său: *O, de-aș avea eu limbi o mie și mii de buze să cuvânt / Pe tonuri mii o armonie spre slava Celui pururi sfânt, / I-aș mulțumi de ce-a făcut cu mine, fiul cel pierdut.*

3. Cântarea sacră trebuie să reflecte cunoașterea personală a lui Dumnezeu. Când apostolul Pavel spune „cântând... în inima voastră”, ne lasă să înțelegem că mulțumirea pe care trebuie s-o exprimăm în cântare trebuie să izvorască din inimă și trebuie să fie expresia umblării zilnice cu Dumnezeu. În anul 1862, Julie Katharina Hausmann (1826–1901), a mers să-și viziteze logodnicul, care plecase misionar în estul Africii, pentru a pune la cale detaliile legate de căsătoria ce avea să urmeze. Când a ajuns acolo însă, a aflat că logodnicul ei murise cu puțin timp în urmă din cauza febrei tifoide. Cu sufletul sfâșiat de durere, s-a îmbarcat pe vapor și, în lunga călătorie spre casă, a așternut pe hârtie următoarele versuri: *O, Doamne, ia-mi Tu mâna și mă condu / Acum și totdeauna, precum vrei Tu, / Că singur nu pot face măcar un pas; / De Tine, Doamne mare, eu nu mă las.*

4. Cântarea sacră trebuie să aibă un bogat conținut doctrinar. Pavel menționează: „Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești.” Observați accentul pus de apostol pe dimensiunea didactică a cântării sacre. La vârsta de șaptesprezece ani, puternic influențat de părintele pietismului german Philipp Jakob Spener, contele Nikolaus Ludwig von Zinzendorf (1700–1760) a început să se gândească serios la Dumnezeu. În urma unei experiențe dramatice, zece ani mai târziu, în 1727, a demisionat din slujba de consilier al Electorului de Saxonia și s-a stabilit pe domeniul personal din Barthelsdorf alături de câteva sute de urmași ai reformatorului ceh Jan Hus, care se refugiaseră acolo după ce liderul lor a fost ars pe rug, iar ei erau amenințați de o prigoană foarte aspră. Mai târziu, pe moșia contelui Zinzendorf au venit și credincioși luterani, reformați și bapțiști și au format Unitas Fratrum (Unitatea Frățească). Mai târziu aveau să fie cunoscuți ca „frații moravieni”. Provenind din mai multe medii sociale, culturale și religioase, aceștia au început să aibă discuții tot mai aprinse din pricina înțelegerii diferite pe care o aveau asupra doctrinelor Sfintei Scripturi. Subiecte spinoase, precum predestinarea, botezul, mântuirea doar prin credință, importanța nașterii din nou sau sfințirea, amenințau să dezbine comunitatea de la Hernhut.

Considerând că imnurile sacre sunt un mijloc bun de a prezenta adevărurile Bibliei într-un mod simplu și ușor de reținut, Zinzendorf a început să scrie imnuri. Până la sfârșitul vieții sale a scris peste două mii de cântece sacre, toate fiind pline de conținut doctrinar și foarte lungi. De exemplu, într-unul dintre cele mai cunoscute imnuri ale sale spune:

Dreptatea și-al Lui sânge sfânt, haina de glorie îmi sunt; / Eram la moarte osândit, dar azi spre cer merg fericit. / În fața Ta când voi sosi nimeni nu mă va osândi; / Iertarea Tu, Isus, mi-ai dat, de teama morții sunt salvat. / Isus, măritul Salvator e azi în cer Mijlocitor, / Oferă încă al Său har prin sângele de pe Calvar. Deși astăzi se cântă doar trei strofe ale acestui imn, inițial a avut 33 de strofe. Acest lucru ar trebui să dea de gândit multor creștini care preferă cântări cât mai scurte și mai sărace în mesaj doctrinar.

Fără teama de a greși, putem spune că, alături de predicarea Evangheliei, imnurile creștine au fost folosite cel mai mult de Dumnezeu în istoria Bisericii, pentru a-Și mântui și sfinți Biserica. De aceea, fiindu-I recunoscători lui Dumnezeu pentru toți credincioșii pe care i-a folosit de-a lungul timpului în inmografia creștină, în urma unei munci sisifice, dar depuse cu multă pasiune pentru gloria lui Dumnezeu, vă punem la dispoziție cel de-al doilea volum de istorisiri despre compunerea imnurilor sacre. Sperăm că și acest volum, care conține, asemenea celui dintâi, tot 101 istorisiri, să constituie o sursă de mare binecuvântare pentru dumneavoastră.

Lista cărților de cântări și abrevierile folosite:

- C.D. *Cântați lui Dumnezeu*, ed. a II-a, București, Stephanus.
- C.Ev. *Cântările Evangheliei*, București, Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, 2009.
- C.Ev. pe note *Cântările Evangheliei – 805 cântări pe note*, 1996.
- H.B. *Harfa Bisericilor lui Dumnezeu*, ed. a XII-a, Oradea, Misiunea Română Penticostală, 2004.
- I.B. *Imnurile bucuriei*, ed. a II-a, Illinois, SUA, Aripa Albe Publishing, 1993 (tipărită de SPMCR, Oradea).
- I.C. *Imnuri creștine*, ediție revizuită și adăugită, București, Viața și Sănătate, 2013.
- L.D. *Lăudați pe Domnul*, ed. a VII-a, Oradea, SBR, 2012.
- P.D.C. *Pe drumul credinței*, București, Editura Calea Credinței a Cultului Creștin după Evanghelie, 2004.

BEBE CIAUȘU
iulie 2013

Cuprins

Adorare/Închinare

Atotputernice Domn	12
Slăvit să fie Dumnezeu.	14
Te slăvim, Isuse Doamne.	16
Trei în Unu, Unu-n Trei	18

Cerere și mijlocire

Doamne, Tu, vorbește-mi!	20
Inimi lângă inimi.	22
Nu mergi de la mine, Doamne!	24
Vezi cum Se roagă Isus.	26
Cunosc o iubită capelă	28

Cuvântul Domnului

Am o carte ce-o iubesc	30
Dați-mi în mână Biblia cea sfântă.	32
O, Păstorule bun!	34

Dragostea divină

Eu nu-nțeleg	36
Isus Preasfântul.	38

Evangelizare/Mântuire

Am părăsit păcatu-nșelător.	40
Aproape convins.	42
Aș vrea să fiu ca Domnul meu Isus!	44
Ce mult dorește sufletul meu	46
Cu blândețe și drag Isus te cheamă	48
Curățit ești și tu?	50
Doamne, nu vreau comoară	52
Doamne, părăsi-voi toate.	54
Doamne, viața mea Ți-o dau!	56
Dreptatea și-al Lui sânge sfânt	58
El m-a salvat!	60
Glasul Domnului plin de iubire cheamă azi.	62
Inimă nouă.	64
Isus e în inima mea.	66
Liber de lege	68
Numai un pas spre Domnul	70
O, nu respinge-al Său Cuvânt.	72
Vino la Domnul, nu-ntârzia!	74
Voi, pierduți cu sarcini grele.	76

Mărturisire/Pocăință

De ce doar frunze?	78
Doamne, -n mila Ta cea mare.	80
La-a Ta chemare vin	82
O, Doamne, strig în clipa grea!	84

Isus

Aleluia, Salvatorul	86
Cântați mărire lui Isus!	88
Doar Isus prin sfântu-I sânge	90
La cruce, unde-a murit Cristos	92
La Isus doar, privește!	94
Mai mult despre Isus	96
Nu e prieten mai bun ca Isus!	98
Spune-mi istoria lui Isus	100

În slujba lui Isus

Am dat oare ce am mai bun lui Isus?	102
Doamne, sunt al Tău!	104
Fost-ai acela tu?	106
Glasul Păstorului cel blând	108
Isus dă ajutor!	110
O chemare vine din întunecimi	112
Voi, ostași, 'nainte!	114

Nașterea Domnului

În cetatea Betleem	116
Îngeri ce-ați cântat în slavă	118
Îngeri mii în ceruri cântă	120
Într-o iesle doarme Isus	122
O, Betleem, oraș micuț	124
O, cine este-acest copil?	126
O, noapte sfântă, binecuvântată	128
O, vino azi, Emanuel!	130
Primul Noel	132

Suferințele și moartea Domnului

Când eu privesc la crucea grea	134
Doamne, ai plătit.	136
E drept că a murit Isus?	138
O, frunte-nsângerată	140
Sub crucea Ta, Isuse	142

Învierea Domnului

Mărire Ție, Tu, Cel înviat!	144
Zace-n rece mormânt	146

Credință

Doamne, credința mea	148
Doar să crezi acum în Isus.	150
Dulce e a crede-n Isus	152
Lui mă voi încredința	154
Sfântă credință de demult	156

Încurajare

Biruator, spre biruință.	158
Doamne, când dureri veni-vor	160
E medicul cel minunat	162
E o Stâncă ce de veacuri.	164
El m-a ocrotit	166
În Domnul eu am adăpost.	168
Mereu 'nainte!	170
Suntem duși și clătinați	172
Totdeauna pe-a Domnului cale.	174

Ascultare/Sfințenie

Fii sfânt cum e Domnul!	176
Fugi, fugi de păcate!	178
Ia-L cu tine pe Isus!	180

Călăuzire pe calea spre cer

Dac-aș fi stăpân pe lumea-ntreagă.	182
O, Doamne, ia-mi Tu mâna!	184
Pe Isus Îl vreau cu mine.	186
Salvatorul meu îmi zice	188
Sunt un pribeag fără de țară	190
Te conduce ochiul Meu!	192
Urmați-Mă, ne-a zis Cristos	194

Patria cerească

Spuneți mamei mele!	196
La-acele țărături	198
Ne-om vedea la-acele țărături.	200
O, sfânt locaș!	202
Vom vedea pe Dumnezeu	204

Venirea Domnului

Dacă Isus ca Împărat	206
Sculați, căci Domnul vine!	208
Sfârșitul veacului trăim	210
Valea umbrei morții	212

Atotputernice Domn¹

(1842)

Și am auzit un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! Domnul, Dumnezeuul nostru, Cel Atotputernic, a început să împărățească.”

Apocalipsa 19:6

Alexis Fyodorovich Lwoff (Lvov) s-a născut pe data de 5 iunie 1798 în localitatea Reval (în apropiere de Tallin), Estonia. A deslușit tainele muzicii ajutat de tatăl său, Feodor, care a fost un meloman rafinat și capelanul curții imperiale din Sankt Petersburg pe vremea țarului Nicolae I al Rusiei. După încheierea stagiului militar, Alexis a preluat locul tatălui său la conducerea capelei regale, unde a rămas vreme de 24 de ani.

În această perioadă, țarul i-a adus la cunoștință dorința ca Imperiul Rus să aibă un nou imn și l-a rugat să se ocupe de acest lucru. I se părea o misiune imposibilă. Nu credea că va putea îndeplini o cerință atât de îndrăzneță. Trebuia să fie un cântec potrivit atât pe câmpul de luptă, cât și în biserică; să fie accesibil și țăranilor needucați, și nobililor cultivați. După îndelungi frământări, la un moment dat era cât pe ce să-i spună țarului că nu este capabil de așa ceva. Într-o seară însă, s-a trezit fredonând o melodie, realizând imediat că era exact ceea ce căuta. Avea să mărturisească mai târziu în memoriile sale: „Era de necrezut, cu o oră în urmă mintea mea era complet goală și, dintr-odată, parcă de nicăieri, am primit această melodie în forma actuală.”²

Când melodia a fost gata, l-a rugat pe poetul englez Henry Fothergill Chorley să scrie versurile. Acesta a vrut să schimbe ritmul melodiei, dar Alexis i-a spus: „Nu, așa am primit-o și așa trebuie să rămână.” În câteva zile, în 1833, vestea că noul imn era gata a ajuns la urechile țarului. Alexis F. Lwoff a adunat două orchestre și un cor foarte bine pregătit pentru a cânta înaintea curții regale. Țarul a fost atât de impresionat, încât a cerut să fie cântat de mai multe ori. A fost primit la fel de bine și în fața publicului larg.

Henry Fothergill Chorley, autorul versurilor, s-a născut pe data de 15 decembrie 1808 în localitatea Blackley Hurst, lângă Billinge, comitatul Lancashire, Anglia, în familia unui fierar, care trăia în condiții destul de modeste. Pe când avea opt ani tatăl său a murit, iar familia lui s-a mutat în Liverpool. Sub îndrumarea tutorilor săi, a ajuns să studieze la o școală a Instituției Regale Britanice, unde a cunoscut foarte multă lume din înalta societate engleză. A început să scrie muzică pentru Ateneul din Londra în 1830 și a devenit în scurt timp critic muzical pentru „London Times”.

¹ © Domeniu public.

² Albert Edward Bailey, *The Gospel in Hymns*, New York, Charles Scribner's sons, 1950, p. 424–430.

Atotputernice Domn

Henry Fothergill Chorley

Alexis Fyodorovich Lwoff

SOPRANO
ALTO

1. A - tot - pu - ter - ni - ce Domn pes - te fi - re Ești din ve -
 2. Ești Dum - ne - ze - ul drept, fă - ră schim - ba - re, Al Tău Cu -
 3. Po - po - rul Tău a - cum Te prea - mă - reș - te, Toți aș - tep -

TENOR
BASS

6

ci - e pu - ter - nic și sfânt; Mi - lă ne - a - ra - tă și dă - măn - tu -
 vânt e iu - bi - re și har; lar - tă - ne, Doam - ne, și dă - ne scă -
 tăm grab - nic, Doam - ne, să vii; Glo - ri - a Ta pes - te noi - stră - lu -

12

i - re, Pa - cea re - var - să pe - n - tre - gul pă - mânt.
 pa - re, Pe dru - mul greu lu - mi - nea - ză - ne iar.
 ceș - te, Ești Ta - tăl nos - tru, iar noi ai Tăi fii.

Fiind foarte conservator, a criticat de multe ori melodiile lui Schumann și pe cele ale lui Wagner, pe care le numea „decadente”.

A fost prieten bun cu Charles Dickens, Elizabeth Barret, Arthur Sullivan și Felix Mendelssohn. A scris atât proză, cât și poezie, piese de teatru și opere, însă a rămas cunoscut pentru versurile imnului național rusesc. A murit în ziua de 16 februarie 1872 în Londra.³ Textul imnului *Atotputernice Domn* a fost adaptat într-o engleză mai rafinată de reverendul John Ellerton în anul 1870, motiv pentru care mulți l-au confundat cu autorul lui.⁴

³ Charles Nutter & Willbur F. Tillet, *The Hymns and Hymn Writers of the Church*, New York, The Methodist Book Concern, 1911, p. 460.

⁴ John Julian, *A Dictionary of Hymnology*, ed. II, Londra, John Murray, 1907, p. 826–828.

Slăvit să fie Dumnezeu¹

(1888)

Te voi înălța, Dumnezeule, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele Tău în veci.

În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi lăuda Numele Tău în veci de veci...

Mă închin în Templul Tău cel sfânt și laud Numele Tău pentru bunătatea și credincioșia Ta, căci Ți s-a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale.

Psalmii 145:12; 138:2

Despre William H. Clark (1854–1925), nu se cunosc foarte multe lucruri, cu excepția faptului că a compus versurile acestui imn. A trăit în anonim cea mai mare parte a vieții sale, numele său nefiind amintit în cronicile vremii, însă era încredințat că numele lui nu contează atâta vreme cât Numele lui Isus Cristos este glorificat prin viața și lucrarea lui.

Imnul *Slăvit să fie Dumnezeu* este datat în anul 1888, deși prima apariție atestată datează din 1891, fiind inclus în *Hymns of the Christian Life*, o colecție de imnuri adunate de R. Kelso Carter și A.B. Simpson.

Refrenul a fost adăugat mai târziu de Ralph Erskine Hudson (1843-1901) și se pare că era unul destul de popular în taberele de tineri din vremea aceea. Hudson l-a mai folosit pentru un alt imn în 1887, ceea ce înseamnă că este foarte posibil să fi fost compus de el însuși și popularizat în acele tabere de vară pentru tineri. Cert este că de la apariția sa în 1891 în culegerea lui Carter și Simpson, imnul lui William H. Clark a fost însoțit mereu de acest refren.

Hudson s-a mutat în Pennsylvania împreună cu părinții săi, Henry și Sara Hudson, în preajma izbucnirii Războiului Civil American. S-a înrolat în tabăra voluntarilor din Pennsylvania și a servit armata unionistă vreme de trei ani. După lăsarea la vatră a devenit profesor de muzică și a trăit următorul sfert de secol în apropiere de Cleveland, Ohio. Era evanghelist în cadrul Alianței Bisericii Metodiste, dar lucra în imobiliare pentru a-și putea întreține familia. De asemenea, compunea imnuri pe care le cânta la întâlnirile de evanghelizare la care participa.

La sfârșitul lunii mai a anului 1901, a plecat într-o călătorie de promovare a ultimei sale cărți de cântări creștine. S-a oprit în Upland, Indiana, pentru a participa la niște cursuri ale Universității Taylor, acolo unde era așteptat cu bucurie. A rămas acolo trei zile, după care a plecat mai departe. Curând după aceea însă, s-a îmbolnăvit foarte grav și a murit.

El a compus și melodia inițială a imnului *Slăvit să fie Dumnezeu*, însă, când a devenit mai cunoscut, compozitorul William J. Kirkpatrick (1838–1921) a făcut un nou aranjament muzical, cel care se folosește până în zilele noastre.²

¹ © Domeniu public.

² Kenneth W. Osbeck, *Amazing Grace – 366 Inspiring Hymn Stories for Daily Devotions*, Grand Rapids, MI, Kregel Publications, 1990, p. 363.

Slăvit să fie Dumnezeu

William H. Clark

Ralph E. Hudson

SOPRANO
ALTO

1. Slă - vit să fi - e Dum - ne - zeu, al lu - mii Îm - pă - rat, Căci
 2. I - sus e veș - nic prea - mă - rit de oas - tea ce - ru - lui, În
 3. Mân - tu - i - tor și prie - ten bun, de - plin El ne - a ier - tat, Prin

TENOR
BASS

5

El ne-a dat prin Fi - ul Său scă - pa - re de pă - cat.
 glo - ri - e va lo - cu - i la dreap - ta Ta - tă - lui. *Sla-vă să-I cân-tați,*
 jert - fa Sa ne-a ri - di - cat din sta - rea de pă - cat.

10

voi, co - pii - i Lui, Lă - u - da - ți-I Nu - me - le sfânt!

13

Sla-vă să-I cân-tați, voi, co-pii - i Lui, Lă - u - da - ți-I Nu - me - le sfânt!

